

Sygn. akt II K 121/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Frączek

Protokolant: Piotr Gosiewski

w obecności **Prokuratora** Józefa Iwańskiego

po rozpoznaniu dnia 10.10.2018 roku na rozprawie

sprawy

L. B.

urodz. (...) w Ł.

córki P. i H. z d. G.

oskarżonej o to, że:

W dniu 23 maja 2017 r. w G. woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła J. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11495 zł w ten sposób, że zaoferowała do sprzedaży materiały budowlane podając się za P.P.U.H. (...), a po wpłaceniu przez pokrzywdzonego w/w kwoty na podany przez nią rachunek bankowy (...) Banku Spółdzielczego nie wywiązała się z wiążącego zobowiązania,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

1. Oskarżoną L. B. uznaje za winną tego, że w dniu 23 maja 2017 r. w G. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła J. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11495 zł w ten sposób, że zaoferowała do sprzedaży materiały budowlane podając się za P.P.U.H. (...), a po wpłaceniu przez pokrzywdzonego ww. kwoty na podany przez nią rachunek bankowy (...) Banku Spółdzielczego nie wywiązała się z wiążącego zobowiązania tj. za winną popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk skazuje ją na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonej L. B. na rzecz pokrzywdzonego J. S. (1) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem kwotę (...)jedenastu tysięcy czterystu dziewięćdziesięciu pięciu/ złotych.
3. Zwalnia oskarżoną od opłaty sądowej i pozostałych kosztów sądowych w sprawie obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 121/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. (1) wystawił ogłoszenie na portalu O., że poszukuje materiałów budowlanych. W dniu 23.05.2017 roku otrzymał propozycję realizacji zamówienia od podmiotu gospodarczego posługującego się nazwą P. dom z adresu e-mail (...)

Skontaktowała się z nim kobieta i nakłoniła go do szybkiego wpłacenia kwoty 11.495 zł za zamówione materiały budowlane informując, że w stronę miejsca zamieszkania poszkodowanego idzie transport i że jeżeli szybko wpłaci gotówkę i prześle jej dowód wpłaty szybciej otrzyma zamówione materiały. Pieniądze miały wpłynąć na podany rachunek bankowy, zaś jako sprzedającego kobieta podała osobę o nazwisku K., podała także nr NIP kontrahenta i regon podmiotu gospodarczego. J. S. (1) sprawdził w Internecie, że osoba o podanych danych rzeczywiście prowadzi działalność gospodarczą. Po wpłaceniu pieniędzy uzyskał informację, że jego zlecenie przyjęto do realizacji. J. S. (1) niecierpliwił się, że zamówione towary nie przychodzą. Kobieta w rozmowach i e-mailach zapewniała, że zamówiony towar zostanie przesłany z (...), dopytywała się, czy w zamian za styropian może zaproponować coś innego, podawała coraz inne terminy realizacji, w końcu zaś zapowiedziała, że J. S. (1) może odstąpić od umowy w ciągu 14 dni, ale dopiero wówczas kiedy materiały zostaną mu dostarczone. Do dnia dzisiejszego nie dostarczono zamówionych materiałów budowlanych, nie zwrócono J. S. (1) wpłaconych przez niego pieniędzy.

Okazało się, że wpłacona przez J. S. (1) kwota 11.495 zł wpłynęła w dniu 23.05.2017 roku na konto bankowe założone w (...) Banku Spółdzielczym przez L. B.. Kwotę tę L. B. osobiście wypłaciła z banku w dniu 24.05.2017 roku.

K. K. (2) do czerwca 2017 roku prowadził działalność gospodarczą, ale nie w zakresie handlu materiałami budowlanymi. Nie posiadał rachunku w (...) Banku Spółdzielczym.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie następujących dowodów:

1. wyjaśnień oskarżonej k. 93-94,
2. zeznań świadka J. S. (1) k. 144 odw – 145, K. K. (2) k. 41-42,
3. dokumentów dotyczących transakcji k. 6-18, 25,
4. informacji z (...) k. 20-22,
5. informacji z (...) Banku Spółdzielczego k. 51-64,
6. informacji o tym że dowód osobisty oskarżonej nie został utracony albo skradziony k. 74, 75,
7. informacji o wypłacie pieniędzy przez oskarżoną k. 82-83.

L. B. została prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy i nie żądała doprowadzenia na jej do tut. Sądu.

W trakcie rozprawy ujawniono jej wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego. Słuchana wówczas oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu oraz złożyła wyjaśnienia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia przyznającej się do winy L. B. zasługują na obdarzenie ich wiarą. Znalazły odzwierciedlenie w zeznaniach poszkodowanego **J. S. (1)**, który opisał mechanizm działania oskarżonej, która doprowadziła go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem – tak, jak to opisano w stanie faktycznym.

W ocenie Sądu brak jest podstaw do uznania zeznań J. S. (1) za nieprawdziwe. Świadek przedstawił działania oskarżonej zgodnie z tym jak je zapamiętał. Jego zeznania znalazły przy tym odzwierciedlenie w dowodach w postaci **kopii maili z konta (...) oraz potwierdzenia dyspozycji przelewu z k. 6-18, 25** oraz znajduje odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym w sprawie.

I tak z zeznań **K. K. (2)** oraz **informacji z (...) k. 20-22** wynika, że K. K. (2) prowadził działalność gospodarczą w miejscowości Ż. polegającą na malowaniu i szkleniu (kod (...) 43.34.Z), zakładaniu stolarki budowlanej (kod (...) 43.32.Z), posadzkarstwie, tapetowaniu i oblicowywaniu ścian (kod (...) 43.33.Z), wykonywaniu pozostałych robót budowlanych wykończeniowych (kod (...) 43.39.Z). K. K. (2) nigdy nie prowadził działalności gospodarczej związanej

z handlem materiałami budowlanymi. Od czerwca 2017 roku działalność tę zlikwidował, zaś na dzień przesłuchania pracował w kopalni i nie zajmował się prowadzeniem działalności gospodarczej. Jak podkreślał K. K. (2), nie znał J. S. (1), nie proponował mu zakupu materiałów budowlanych, nie posiadał telefonu o numerze (...) oraz nie miał konta w (...) Banku Spółdzielczym. Świadek przyznał, że od jakiegoś czasu otrzymywał wezwania do zwrotu gotówki, którą rzekomo przyjął tytułem sprzedaży materiałów budowlanych. Uznał, że ktoś się pod niego podszywa i w związku z tym w Komendzie Miejskiej Policji w Ż. prowadzone było postępowanie przygotowawcze, jednakże w jego trakcie odmówił złożenia wniosku o ściganie sprawcy.

W trakcie postępowania przygotowawczego podjęto działania zmierzające do ustalenia osoby, która podszywała się pod K. K. (2). Okazało się, że nie można ustalić danych tej osoby dzięki informacjom z portalu Wirtualna Polska, gdyż przy zakładaniu konta e-mail osoba je zakładająca nie podała swoich danych **(por. treść danych dot. konta e-mail (...) k. 44-48)**. Zarazem udało się ustalić, że konto bankowe znajdujące się w (...) Banku Spółdzielczym, na które wpłynęły pieniądze J. S. (1) należy do oskarżonej. Kwota 11.495 zł od J. S. (2) wpłynęła na konto w dniu 23.05.2017 roku i z konta bankowego została wypłacona przez oskarżoną osobiście w dniu 24.05.2017 roku **(por. treść informacji z (...) Banku Spółdzielczego k. 51-64, informacji o wypłacie pieniędzy przez oskarżoną k. 82-83)**.

Z informacji uzyskanej przez funkcjonariuszy Policji wynikało, że dowód osobisty oskarżonej nie został zgłoszony jako skradziony albo utracony w inny sposób (por. treść **informacji o tym że dowód osobisty oskarżonej nie został utracony albo skradziony k. 74, 75)**.

Powyżej wskazany i omówiony materiał dowodowy potwierdza, że oskarżona popełniła polegający na tym, że w dniu 23 maja 2017 r. w G. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła J. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11.495 zł w ten sposób, że zaferowała do sprzedaży materiały budowlane podając się za P.P.U.H. (...), a po wpłaceniu przez pokrzywdzonego ww. kwoty na podany przez nią rachunek bankowy (...) Banku Spółdzielczego nie wywiązała się z wiążącego zobowiązania.

L. B. swoim zachowaniem wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk, gdyż celem jej działania było doprowadzenie J. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k., należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzszykuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzania mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion. W ocenie Sądu oskarżona działała z takim zamiarem albowiem chciała uzyskać kwotę 11.495 zł podszywając się pod inną osobę prowadzącą działalność gospodarczą, nie mając zamiaru wywiązania się z podjętego zobowiązania.

Do okoliczności obciążających oskarżoną zaliczono znaczną społeczną szkodliwość przypisanego jej czynu z uwagi na wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem. Oskarżona na skutek swojego działania uzyskała nienależną kwotę 11.495 zł. Okolicznością obciążającą jest także uprzednia wielokrotna karalność sądowa oskarżonej, która już 7-krotnie była skazywana za popełnianie przestępstw p-ko mieniu, za co dotychczas wymierzano jej kary grzywny oraz pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania **(por. treść karty karnej oraz zaświadczenia z centralnej bazy danych systemu informatycznego prokuratury k. 86-89)**.

Jako okolicznością łagodzącą Sąd zaliczył oskarżonej tylko jej przyznanie się do winy, która to wina i tak była oczywista.

Mając na uwadze powyższe oraz stopień zawinienia oskarżonej Sąd skazał ją za przypisany jej czyn na karę w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara w powyższej wysokości odniesie nie tylko skutek wychowawczy i zapobiegawczy wobec oskarżonej, ale również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zdaniem Sądu brak było podstaw do uwzględnienia wniosku obrońcy oskarżonej o wymierzenie jej kary 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 6 miesięcy ograniczenia wolności. Dotychczasowa karalność sądowa oskarżonej za przestępstwa p-ko mieniu wskazuje na to, że oszustwo jest metodą zarobkowania oskarżonej, a tym samym zaproponowana kara razi swoją łagodnością.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł od oskarżonej L. B. na rzecz pokrzywdzonego J. S. (1) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem kwotę 11.495,- złotych. Sąd zarazem nie uwzględnił wniosku oskarżyciela posiłkowego o zasądzenie od oskarżonej na jego rzecz jak najwyższych odsetek od powyższej kwoty. Choć z komentarzami do Kodeksu karnego np. w komentarzu pod red. M. M., opublikowanym w LEX/el.2018 wskazuje się na to, że cyt.: „Wobec zmiany charakteru prawnego obowiązku naprawienia szkody i stosowania przepisów prawa cywilnego do jego orzekania, nieaktualne wydają się poglądy kwestionujące możliwość uwzględnienia przy ustalaniu wysokości odszkodowania także odsetek” i stanowisko takie znalazło odzwierciedlenie np. w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 26 stycznia 2017 r. wydanego w sprawie (...) (opublikowano LEX nr (...)), to stanowisko tam zaprezentowane jest sporne. Odmiennie stanowisko wyrażono np. w komentarzu do Kodeksu karnego pod red. M. F., komentarzu wyd. V, opublikowano: WK 2016, gdzie komentator stanął na stanowisku, że cyt. : „Obowiązek naprawienia szkody stanowi rekompensatę rzeczywistej szkody, nie obejmuje więc odsetek. (...). Odsetki nie są odszkodowaniem, gdyż są płacone bez względu na to, czy wyrządzono pokrzywdzonemu szkodę, czy też nie. Nie wynikają one z wyrządzenia szkody, a z opóźnienia w jej naprawieniu (...). I dalej cyt.: Nie przekonuje argument, że skoro kodeks karny nie mówi nic na temat odsetek, to oznacza, że brak jest zakazu ich nakładania, a ponadto przemawia za tym fakt, że obowiązek naprawienia szkody pełni przede wszystkim funkcję kompensacyjną”. Podobne stanowisko zajęło także orzecznictwo sądowe. W wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia z dnia 17 maja 2017 r. wydanym w sprawie (...) (opublikowanym w LEX za nr (...)) Sąd stanął na stanowisku, iż: „Wprawdzie od 1 lipca 2015 r. obowiązek naprawienia szkody z art. 46 k.k. stracił penalny charakter, stał się środkiem kompensacyjnym o charakterze cywilnoprawnym, jednak nie oznacza to, że obejmuje on także odsetki. Obowiązek naprawienia szkody stanowi bowiem rekompensatę rzeczywistej, poniesionej przez pokrzywdzonego szkody pełniąc przede wszystkim funkcję kompensacyjną. Odsetki nie mogą zostać uznane za odszkodowanie w rozumieniu art. 46 § 1 k.k., gdyż nie wynikają one z wyrządzenia przestępstwem szkody, a z opóźnienia w jej naprawieniu”. W ocenie Sądu brak jest podstawy prawnej na gruncie Kodeksu karnego do zasądzenia odsetek związanych z opóźnieniem w wykonaniu zobowiązania, zaś zgodne z art. 46 § 1 kk obowiązkiem Sądu było zasądzenie odszkodowania odpowiadającego wysokości kwoty uiszczonej przez pokrzywdzonego na rzecz oskarżonej.

O kosztach postępowania w sprawie rozstrzygnięto na podstawie art. 624§1kpk, art.17ust.1 ustawy z dn.23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1973r. nr 49, poz.223 ze zm.). L. B. nie ma żadnego majątku (**por. treść informacji o stanie majątkowym k. 84**), obecnie zaś przebywa w zakładzie karnym. Dlatego zwolniono ją od opłaty sądowej i pozostałych kosztów sądowych w sprawie, którymi obciążono Skarb Państwa.

Nie będą omawiane jako niemające znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego, kwalifikacji prawnej czynu oraz wymiaru kary dowody w postaci: informacji z (...) k. 37-38, wydruku z bazy (...) k. 70.